

קונטרס

חג הסוכות

שנאמרו על ידי

ב"ק אדמו"ר שליט"א

מהאלמין

הוצאה שני'

*

ה'תשנ"ז

בלתי מוגה

הוצאת אור יחזקאל

ברוקלין, נוא יארק יע"א
שנת תשנ"ז לפ"ק

ספר
דברי תורה
לחג הסוכות

**למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל
וגו'. צ"ב לשון דורותיכם.**

כתיב ויהי בשלם סוכו (תהלים ע"ו ג'). צריך ביאור למה אמר הכתוב "ויהי" שהוא לשון צער (מגילה דף י" ע"ב), הלא סוכות הוא זמן שמחתינו, הרי הכתוב נקט "סוכו" הרומז לחג הסוכות.

איתא במדרש רבה, קודם שברא העולם עשה לו סוכה בירושלים ואמר יה"ר שיכבשו רחמי את כעסי ואתנהג עם בני במדת הרחמים.

ואפשר לומר בביאור הכתוב ויהי בשלם סוכו, שהפסוק מרמז "ויהי", אם האדם הוא בצער על עבירות שחטא נגד הבורא ית', "בשלם", יכול להגיע לשלימות שיתוקנו עוונותיו, ע"י "סוכו", פי' שיקיים מצות סוכה בכל פרטי ע"י הכנסת אורחים, כמבואר בזוה"ק דיש להחמיר מאוד להכניס אורחים בתוך סוכתו, וכן ידוע מספה"ק דהאושפיזין אינם נכנסים לסוכה אלא א"כ יש שם אורחים, כי עיקר מצות סוכה הוא לרחם על בני ישראל כמבואר במדרש הנ"ל דקודם בריאת העולם אמר הקב"ה יה"ר שיכבשו רחמי את כעסי ואתנהג עם בני במדת הרחמים.

עוד אפשר לומר ע"ד הנ"ל ויהי לשון צער, שיש לו צער בגלל חטאיו, וע"ז נתן הכתוב עצה "סוכו", ויבואר עפמ"ש בספה"ק קדושת לוי (האזינו) לפרש המדרש תנחומא (אמור כ"ב), על פסוק ולקחתם לכם ביום הראשון (ויקרא כ"ג, מ') וכי ראשון הוא והלא ט"ו הוא, אלא ראשון לחשבון עוונות, שלכאורה אין לו ביאור כאשר האריכו למעניתם המפורשים הקדמונים.

ומפרש בקדושת לוי וז"ל, והנראה כי באמת נכון הדבר שבימים האלו מראש השנה עד יום הכיפורים כל איש ואיש בודאי עיניו פקוחות על כל דרכיו לשוב אל ה', איש לפי שכלו יהולל, ולפי מדריגתו מפחד ה' ומהדר גאונו בקומו לשפוט הארץ, כי קרוב יום ה', ומי יכול להצטדק בדין, ומי הגבר אשר לא יירא, ואיזהו נפש אשר לא תעונה, כי יבא להיות נשפט לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו, הלא החרד על דבר ה' יעשה במרום הר שכלו לתקן את אשר עוות, והתשובה נקראה "תשובה מיראה". ואחר יום הכיפורים, כשעוסקים במצות סוכה ולולב וד' מינים וצדקה כי ה' הטובה בנדבה וחיבה, לעבוד את עבודת ה' בשמחה וטוב לב, אזי התשובה הזאת "תשובה מאהבה".

וידוע מאמר חז"ל (יומא פו:): שעל ידי תשובה מיראה הזדונות נהפכו לשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה הזדונות נהפכו לזכיות, כאשר איתא שם. והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הרוצה בתקנת השבים לפניו באמת ובאהבה כאמור, ולא יחפוץ במות המת כי אם בשובו מחטאתו וחיה, על כן בחג הזה שאנו באים לחסות בצל שד"י, על ידי מצות ומעשים טובים מאהבת השי"ת, אז מונה העונות לידע כמה מצות יהיו חילוף העונות, מה שאין כן עד סוכות דהוא מיראה אזי לא ימצא כלל, שעדיין הם שגגות, אמנם בסוכות שהוא מאהבת השם, אז השי"ת מונה וסופר העונות, כדי שיתהפכו לזכיות, ויהיו מליצים טובים על ישראל. וזהו פירוש ראשון הוא, שנקרא החג הזה ראשון כי לו משפט להקרא ראשון, על שיש בו מעלות חשבון העונות, ואזי הוא

משפיע לנו טובה וברכה כאשר רצונו יתברך להשפיע תמיד, כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה כו', עכדה"ק.

ובספה"ק אגרא דכלה (פי' אחרי) פי' בזה הכתוב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. ויש להתבונן למה הבטיח הוא ית' רק הטהרה מהחטאים שהם שגגות, הרי גם על זדון ומרד יכפר הטוב וסלח לעמו ביום הקדוש הלזה. וגם יש לדקדק בכפל הלשון לטהר אתכם תטהרו.

אך להנ"ל יתפרש הכתוב, דהכי קאמר, כי ביום הזה יכפר עליכם, כפרה הוא קינוח והסרה לעונות ויהיה כשגגות, והכוונה מהשי"ת על התכלית שאחר כך רוצה לטהר אתכם כעצם השמים לטהר מכל חטאתיכם, גם מהשגגות הנעשים כעת מהעוונות, גם מזה יטהר אתכם ויעשה לכם לבושי טהרה כי יהיו זכיות, ואימתי יהיה זה, לפני ה' תטהרו, כשתשמחו לפני ה' שבעת ימים, היינו בחג הקדוש זה יהיה תשובה מאהבה. וגם ירצה לפני ה', כשתקחו הד' מינים אשר מרמזים לשם הנכבד, וגם על הד' מינים לא השליט עליהם שום שר רק הש"י לבדו, אז תטהר"ו, שמאותן השגגות הנעשים כעת מהזדונות יתהווה זכיות לטהרה מלבושי כבוד לכם והבן, עכדה"ק.

ובזה יתבאר הכתוב הנ"ל, ויהי, אין ויהי אלא לשון צער, אם האדם הוא בצער אודות עוונותיו שחטא ופשע נגד בוראו ית', אז העצה לזה "בשלם", יוכל לבוא לידי שלימות, ע"י "סוכו", פי' ע"י חג הסוכות שאז הוא הזמן של תשובה מאהבה, והזדונות נעשות זכיות, ממילא בא עי"ז לידי שלימות, משאי"כ בר"ה ויהי"כ שעושים רק תשובה מיראה, אין זה עדיין שלימות התשובה דהלא הזדונות נעשים שגגות, ודו"ק.

